29/02/2024

Το πρώτο βερνίκι – Του π. Δημητρίου Μπόκου

/ Γνώμες

Ο άσωτος υιός σκόρπισε στην ασωτία όλη την περιουσία που κληρονόμησε από τον πατέρα του. Αφού έφτασε στο έσχατο σημείο εξαθλίωσης, συνήλθε. Συναισθάνθηκε το κατάντημά του και αποφάσισε να επιστρέψει στον πατέρα του και να ομολογήσει μπροστά του: Πατέρα μου, «ήμαρτον εις τον ουρανόν και ενώπιόν σου». Δεν είμαι πια άξιος να λέγομαι γιος σου. Σε ντρόπιασα. Κάνε με απλό υπηρέτη σου (Κυριακή ΙΖ΄ Λουκά).

Κάποια στιγμή το παιδί, το κάθε παιδί, θα κάνει τη μικρή ή τη μεγάλη του επανάσταση. Θα επιδιώξει τη διαφοροποίηση από το στάτους κβο της πατρικής οικογένειας, διαρρηγνύοντας καμμιά φορά και εντελώς τους δεσμούς του μαζί της. Κάποιες φορές η ρήξη τροφοδοτείται από παθογένειες και δυσλειτουργίες στη σχέση γονέων και παιδιών, άλλες φορές ίσως οφείλεται κυρίως στην τάση του νέου ανθρώπου να δημιουργήσει το δικό του, διαφορετικό από τα οικογενειακά στάνταρ, προφίλ.

Ο νέος άνθρωπος διαπνέεται έντονα από αέρα ελευθερίας, που τον οδηγεί κάποτε ακόμα και σε εχθρική στάση προς ό,τι του θυμίζει τη ζωή του στην πατρική εστία. Συνήθως και η σχέση με τον Θεό ανήκει στις αξίες που απεμπολεί εύκολα ο νέος

άνθρωπος, στην προσπάθειά του να αποδεσμευτεί από καθετί που τον δένει με το παρελθόν. Το περιγράφει ωραία ο ποιητής:

«Δεν θα σε πούμε πια πατέρα,
δεν θα σε πούμε πλάστη πια,
ποθούμε λευτεριάς αγέρα,
κοντά σε σένα ειν' η σκλαβιά».
(Γ. Βερίτης, Τρεις φωνές).

Η περαιτέρω πορεία του ανθρώπου αυτού, στην πιο ακραία της ίσως μορφή, περιγράφεται στην παραβολή του ασώτου υιού. Κομβικό της σημείο, η στιγμή που ο άσωτος έρχεται «εις εαυτόν». Όταν συναισθάνεται την αθλιότητά του.

Μα εξίσου σπουδαιότατη στιγμή είναι η απόφασή του να επιστρέψει στον πατέρα του. Δεν το κάνουν όλοι αυτό. Ακόμα κι αν συναισθάνονται το αδιέξοδο της πορείας τους, κάποιοι δεν επιστρέφουν στην πατρική τους εστία ποτέ. Όταν δεν θυμούνται τίποτε καλό από αυτήν. Όταν δεν έχουν βιώσει καμμιά αγάπη, καμμιά ζεστασιά στο οικογενειακό περιβάλλον.

Το ίδιο συμβαίνει και στη σχέση τους με τον Θεό. Πώς να την ξαναφτιάξουν, όταν αυτή δεν έχει προϋπάρξει ποτέ; Ανησυχούμε πολύ οι γονείς, φυσικό είναι, όταν τα παιδιά μας μεγαλώνοντας χαλαρώνουν, φεύγουν από την Εκκλησία, παρεκκλίνουν από τον δρόμο του Θεού. Μας πνίγει η αγωνία. Και προσπαθούμε με κινήσεις σπασμωδικές συνήθως και αγχώδεις να τα επαναφέρουμε στον (καθ' ημάς) ίσιο δρόμο, με αποτέλεσμα μηδέν. Τί θα μπορούσε να γίνει;

Λέγει ο άγιος Παΐσιος: «Τα παιδιά τα καθοδηγούμε, πότε αυστηρά πότε με επιείκεια, μέχρι τον πρώτο χρόνο της εφηβείας. Μετά, φερμουάρ (στο στόμα). Μετά, να μιλούν τα γόνατα. Αν ποτιστεί το ξύλο από το πρώτο βερνίκι, αυτό το βερνίκι δεν αλλοιώνεται».

Το θέμα λοιπόν είναι τί σχέση έχει καλλιεργηθεί κατά τα παιδικά χρόνια ανάμεσα στο παιδί και τους γονείς, ανάμεσα στο παιδί και τον Θεό. Αν οι γονείς του δώσαμε αγάπη σωστή, αν του εμπνεύσαμε μια παρόμοια σχέση και με τον Θεό, το παιδί θα έχει γέφυρες να επιστρέψει.

Ο άσωτος επέστρεψε, γιατί είχε να θυμάται βιώματα παιδικά. Ήξερε πού επιστρέφει. Είχε γνωρίσει τον πατέρα του ως αγάπη.
Το πρώτο βερνίκι λοιπόν δεν χάνεται ποτέ.

Και αν δεν το δώσαμε στα παιδιά μας, τουλάχιστον ας μετανοούμε. Έχει δύναμη πολλή η μετάνοια. Διορθώνει πολλά στραβά πράγματα.

Καλή ευλογημένη εβδομάδα! Καλό Τριώδιο!

ΘΕΙΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ (3-9 ΜΑΡ. 2024)

(για τους εντοπίους)

1.Την Κυριακή ΙΖ΄ Λουκά, 3-3-2024, του Ασώτου, ώρα 7.00-10.00 π. μ.
2.Τη Δευτέρα απόγευμα, 4-3-2024, Παράκληση, ώρα 5.15 μ. μ. και εν συνεχεία η Ενοριακή μας Σύναξη, ώρα 6.00 μ. μ. Είσοδος ελεύθερη για όλους.
3.Την Παρασκευή απόγευμα, 8-3-2024, Εσπερινός Ψυχοσαββάτου-Τρισάγιο κεκοιμημένων, ώρα 5.30-7.00 μ. μ. περίπου.
4.Το Σάββατο, 9-3-2024, των αγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων-Ψυχοσάββατο, ώρα 7.00-9.30 π. μ. Τρισάγια στο Κοιμητήριο από 10.00 π. μ. και εξής.
5.Καθημερινά, ώρα 6.00-7.15 μ. μ., Θ΄ Ώρα-Εσπερινός-Μικρό Απόδειπνο-Χαιρετισμοί.
6.Κάθε Τετάρτη, ώρα 6.00 μ. μ., Ιερά Εξομολόγηση.

«Αντιύλη». Ι. Ν. Αγ. Βασιλείου, Πρέβεζα

Τηλ. 26820 23075/25861/6980 898 504. E-mail: